

Riksförbundet avhäll sitt årsmöte på Piperska Muren i Stockholm lördagen den 30 oktober 1954. Samtliga länsföreningar hade sänt ombud och mötet var talrikt besökt.

Kamrer A. Bendrik, Söderhamn, öppnade mötet och hälsade de närvarande välkomna. Till ordförande vid mötet utsågs kamrer Bendrik och till vice ordförande hovrättssekreteraren Åke Sjögren, Göteborg.

Styrelse- och revisionsberättelser föredrogs och förbundets styrelse beviljades ansvarsfrihet.

Styrelsen omvaldes och utgöres av kamrer A. Bendrik, Söderhamn, byråchefen Nils Källström, Stockholm, häradsskrivaren Alfred Linderson, Karlshamn, kronokamreraren E. Winnermark, Borås, samt f. d. kansliskrivaren Axel Karlsson, Ånge.

Till suppleanter i styrelsen utsågs kanslirådet G. Wejle, Stockholm, hovrättssekreteraren Åke Sjögren, Göteborg och f. d. häradsskrivaren G. W. Rignell, Lindesberg.

Till revisorer valdes för förbundets räkenskaper häradsskrivaren Arfrans Lindholm, Falun, och förste taxeringsinspektören E. Lilliesköld, Uppsala, med ingenjören Wilh. Watz, Odensala och häradsskrivaren Einar Blomgren, Stockholm, som suppleanter samt för tidskriftens räkenskaper herrar Lindholm och Lilliesköld med herr Watz och före byråsekreteraren I. Nilsson, Stockholm som suppleanter.

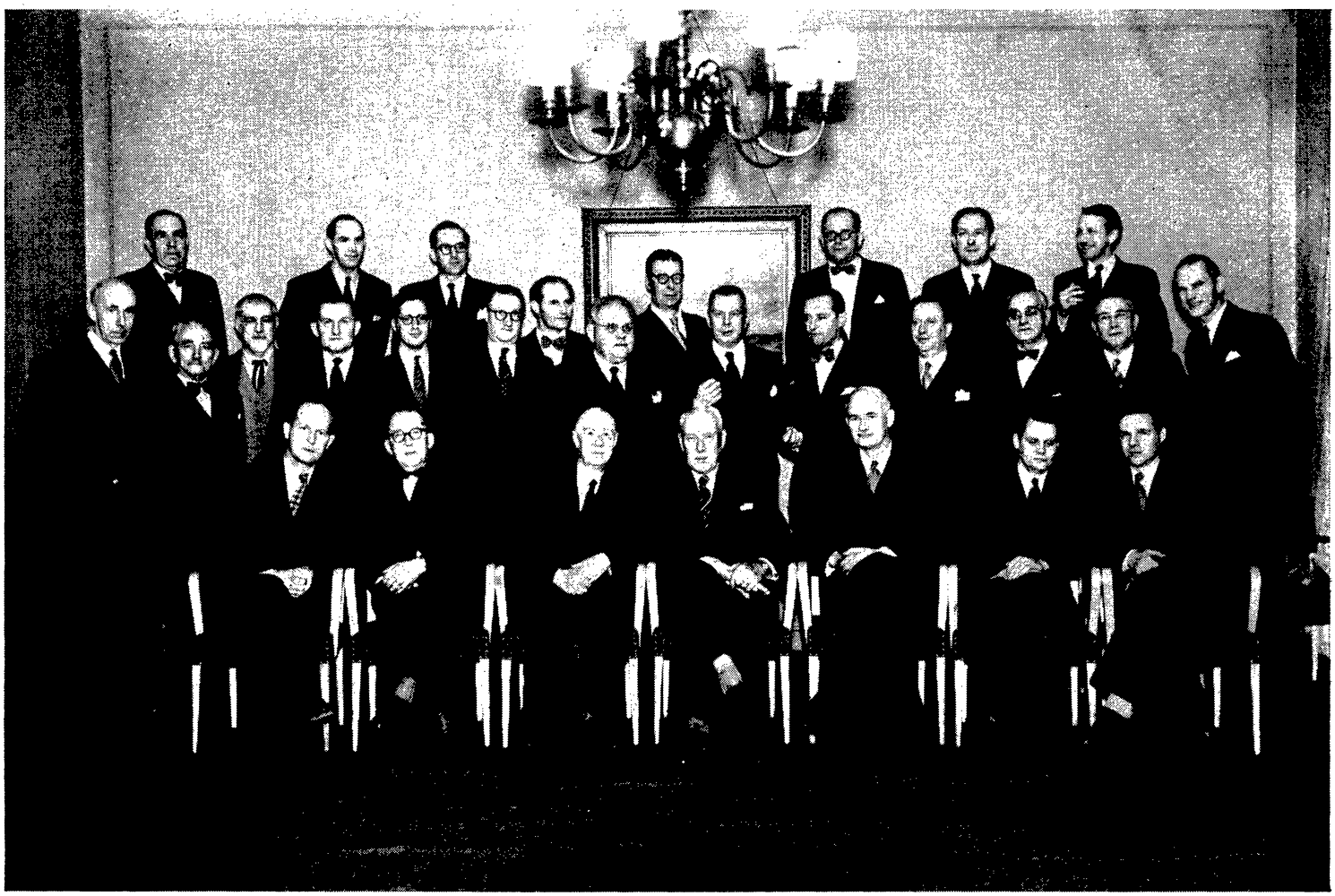
Årsavgiften i förbundet för år 1955 fastställdes till oförändrat belopp 1 kr. 50 öre för varje till länsförening ansluten medlem.

I arvodesfrågan redogjorde kamrer Bendrik för styrelsens åtgöranden och de uppvaktningar, som företagits. Sekreteraren lämnade en översikt för de grunder, efter vilka årets arvodesbelopp i huvudsak beräknats.

Efter årsmötesförhandlingarnas avslutande höll kammarrättsrådet *H. Björne* föredrag om förslaget till taxeringsreform. Efter föredraget framställdes en del frågor och gjordes en del invändningar mot olika detaljer i förslaget.

Hr Linderson, Karlshamn, befarade sämre kontakt mellan de skattskyldiga och taxeringsordförandena varjämte lokalsvårigheter ibland torde uppkomma. *Föredragshållaren* medgav, att kontaktsvårigheter visst kunde uppstå men att sådana förekomme redan nu. Man kunde tänka sig en intimare anknytning till de lokala skattemyndigheterna. Han framhöll

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:22:24

Gruppbild från årsmötet

Fr. v. Hrr Wilkens, Axel Karlsson, Björne, Bendrik, Sjögren och Adolv Olsson

vidare, att förslaget avsiktligt vore mindre detaljerat, enär en central myndighet borde få större möjlighet att på lämpligaste sätt ordna olika detaljer.

Hr Sjögren, Göteborg, befarade att de skattskyldiga skulle helt komma i händerna på taxeringstjänstemän och ansåg, att det borde vara till fördel med utomstående personer som ordförande. Utredningsarbete o. d. borde däremot åvila tjänstemän.

Hr Winnermark, Borås, menade att de nuvarande ordförandena fått ett dåligt betyg i betänkandet. Han ifrågasatte vidare, om den föreslagna organisationen verkligen komme att förslå. Förslaget förutsätter, att arbetet i TN kommer att bli föga betungande, men detta måste ju innebära, att TN kommer att ligga helt i händerna på taxeringstjänstemännen.

Hr Björne framhöll, att övergång till tjänstemanntaxering endast vore en del av förslaget. TN skall ge den nödiga lokal- och personkännedomen medan tjänstemännen främst skall granska siffermaterialet.

Bevillningsutskottets ordförande, hr Adolv Olsson, påpekade, att en mycket viktig fråga är, hur de lokala och kommunala synpunkterna skall komma till sin rätt. Han framhöll vidare, att riksdagen flera gånger uttalat sig mot länsstyrelsetjänstemännen som taxeringsordförande.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:22:24

Däremot synes ej invändning kunna göras mot att tjänstemän utföra rutinarbetet.

Hr Brandel frågade, om meningen var, att en tjänsteman alltid skall fungera som ordförande, till vilket hr Björne svarade, att tanken är, att det i regel bör vara en tjänsteman.

Ordföranden, hr Bendrik, framhöll att åtskilliga förbättringar vidtagits under årens lopp, även om exempelvis taxeringskonsulenterna ej blivit riktigt vad man från början tänkt sig. TO granskar nu alla enkla deklarationer. Detta arbete kommer säkerligen att bli avsevärt dyrare, om en tjänsteman skall utföra det. Tjänstemannagranskningen borde koncentreras till de svårare deklarationerna. Men dessa svårare deklarationer kräver ofta lång tid och hr B. ifrågasatte, om organisationen komme att bli tillräcklig. Han undrade, om inte det mesta skulle vinnas genom att koncentrera den nya organisationens granskning till de besvärligare deklarationerna och till sådana där fusk kunde tänkas föreligga.

Hr Sjögren ansåg, att ordförandena borde tas, där kvalificerade personer finns att tillgå och att lekmannainflytandet borde bevaras så långt det är möjligt.

Hr Björne invände, att lekmannainflytandet ju endast kunde göra sig gällande i bedömningsfrågor men ej vid själva den siffermässiga uträkningen.

Hr Wersäll, Örebro, ansåg likaledes, att lekmannainflytandet borde så långt görligt bibehållas och var rädd för att det komme att överlasta de lokala skattemyndigheterna, om förslaget följdes.

Hr Karlsson, Ånge, höll före, att revisorskåren i första hand borde utökas. Han kunde ej tänka sig, att en granskare skulle kunna medhinna upp till 9.000 deklarationer och ändock granska ordentligt.

Hr Björne förklarade, att de nya tjänstemännen ej i första hand hade tänkts skola bokgranska utan endast i den mån de får tid.

Hr Sundlöv, Sundsvall, uttalade att man ej får glömma bort de skattskyldiga, som nu synas bli jagade i bakgrunden. Det är ju dock fuskarna man vill åt men ej de lokala deklaranterna. Betänkligt är, att ordföranden i TN enligt förslaget blir ställd helt utanför det egentliga taxeringsarbetet.

Till slut uppdrog årsmötet åt styrelsen att formulera svar på det till förbundet remitterade förslaget.

Länsföreningen i Göteborgs och Bohus län

anordnade en höstfest den 25 september för sina medlemmar jämte damer i Lysekil. Göteborgarna och Uddevallaborna kunde företaga resan i bekväm buss genom det vackra landskapet. Efter att ha besett det moderna Hotell Lysekil samlades gästerna, som uppgingo till ett 50-tal, kring ett charmant middagsbord under borgmästareparet Granqvists i Lysekil värdskap. Efter middagen träddes sedan dansen i "bohussalen" tills hemfärden skedde vid 1-tiden på natten. Samtliga deltagare voro eniga om att de haft en förtjusande kväll samt hoppades att snart få träffas igen under liknande former.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:22:24

Taxeringshumor

Avvikelsemeddelande

En TO har en synnerligen otydlig handstil. En odalman fick en dag underrättelse om avvikelse. Han beskådade papperet från alla vinklar, han bytte glasögon men kunde ej bli klok på vad texten innehöll. I sin nöd gick han till grannen för att denne skulle tyda hieroglyferna. Denne föll också i djupa funderingar. Efter en ganska lång stund räckte han papperet åter till besökaren och utlät sig: "Gå in på apoteke nå'n dag, alltid får Du väl no på'et.

Facklitteratur

En verkstadsarbetare och tillika pingstpredikant begärde i sin deklaration avdrag med samma summa som han fått från Pingstförsamlingen för predikoverksamhet eller c:a 2.000 kr. Ordföranden infordrade specifikation på utgifterna.

Svaret blev ett längre brev, ur vilket citeras:

"Facklitteraturen består i huvudsak av Bibel, Segertoner, Biblisk ordbok, lexikon m. fl. uppslagsböcker. Under år 1951 har jag icke inköpt någon facklitteratur. Vad slitningen kostar torde Ni själva kunna beräkna. Eller hur?"

En poetisk deklarant.

Till X taxeringsnämnd!

Jag vädjar vördsamt till vederbörande att benåda mig och vederbörande deklaranter med den rätt som lagligen tillkommer dem som ingivit sin deklaration före den 15 februari.

Och så en sak:

Om räknefel Ni skulle finna,
då Ni kontrollen företar,
så rätta till det och besinna,
jag ålderdomens brister har.
Ett fel kan bästa mänska göra
och få, så råder jag Er nu:
Ni bör ej deklaranten störa,
ty han rår ej för felet ju.

När jag min levnadsdag fått klara
i hela fem och åttio år,
förstår Ni det kan "kvistigt" vara,
att rätter plats var siffra får.
Dock kan jag intet ansvar taga,
om deklaranten räknat fel,
ty dagens priser (att beklaga)
jag känner ej till någon del.

Ty om vad allt han köpt och skaffat
ges pris i högsta överkant,
men pris på vad som sålts han tappat
och sätter det i underkant.
Då får jag bara räkna, skriva
och blir då saldot noll plus noll,
då kan jag blott beklagan giva
och låta tonen gå i moll.

Ja, ser Ni fel, som gått av glömskan,
så klara det på bästa sätt,
knäpp händerna så med den önskan,
att åldern ej tar ut sin rätt
hos Er, när snart Ni gamla blivit
och känner gubbeårens tryck,
Minns allt vad gott Er livet givit
och klagen ej på ödets nyck!

Med högaktning:
W. H—d.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:22:24